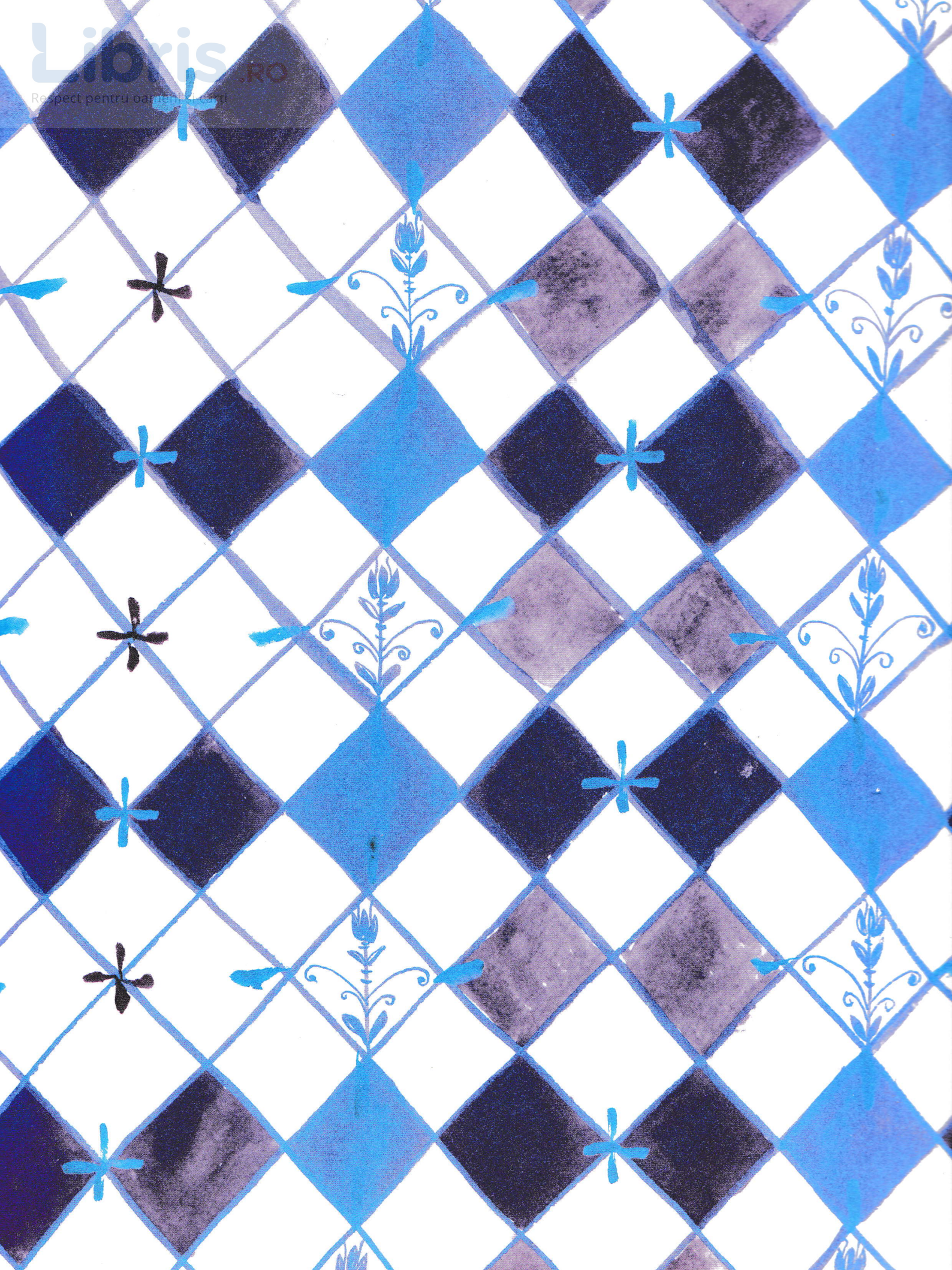

Libris

.RO

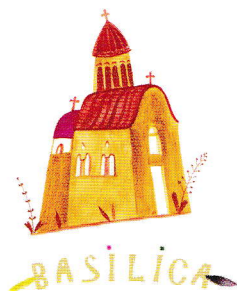
Respect pentru oamenii și cărți

Evangelia lui Iristos prezentată de Sfântul Apostol Luca

Text adaptat de Narcisa-Mihaela Cădă

Ilustrații de Corina Petre

2018

ZĂMISLIREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Era în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot, pe nume Zaharia, din ceata preotească a lui Abia. Soția lui descindea din familia preotească a lui Aaron și se numea Elisabeta. Amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, păzind toate poruncile și rânduielile Domnului. Ei erau bătrâni și nu aveau niciun copil, deoarece Elisabeta era stearpă.

Într-o zi, pe când Zaharia slujea înaintea lui Dumnezeu și tămâia în templul Domnului, iar poporul era afară și se ruga, i s-a arătat un înger, stând de-a dreapta altarului. Văzându-l, Zaharia s-a înfricoșat, dar acesta i-a zis:

– Nu te teme, Zaharia! Rugăciunea ta a fost ascultată și Elisabeta, soția ta, îți va naște un fiu, pe care îl vei numi Ioan. Vei avea bucurie și mulți oameni se vor bucura de nașterea lui. Va fi mare înaintea Domnului; nu va bea vin, nici altă băutură amețitoare și încă din pântecul mamei sale se va umple de Duhul Sfânt. Îi va întoarce la Domnul Dumnezeu pe mulți dintre fiii lui Israel. Va merge înaintea Domnului cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să pregătească poporul pentru venirea Lui.

– Cum voi cunoaște aceasta? I-a întrebat Zaharia pe înger. Și eu, și femeia mea suntem bătrâni.

– Eu sunt Gavriil, îngerul care stă înaintea lui Dumnezeu, și am fost trimis să-ți binevestesc acestea. Pentru că nu ai crezut cuvintele mele, vei rămâne mut până în ziua când se va adevăra ce ți-am spus.

În acest timp, poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că întârzie în templu. Când a ieșit înaintea oamenilor, nu putea să vorbească, iar ei au înțeles că a avut o vedenie.

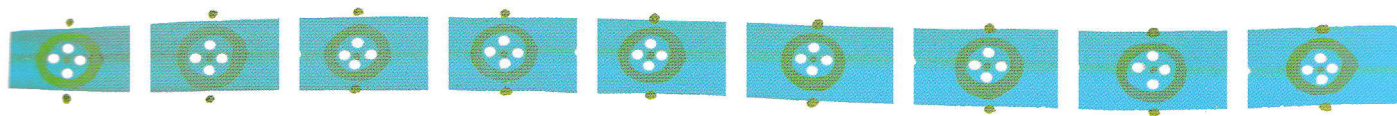
După ce s-au încheiat zilele slujirii la templu, s-a dus acasă, iar Elisabeta, femeia lui, a zămislit prunc. Timp de cinci luni, ea a tănuțit aceasta, zicând:

– Domnul a avut milă și a șters rușinea mea dinaintea oamenilor (deoarece vechii evrei considerau că o familie fără copii nu este plăcută lui Dumnezeu).

BUNA VESTIRE

Pe când Elisabeta era însărcinată în luna a șasea, îngerul Gavriil a fost trimis de Dumnezeu în cetatea Nazaret din Galileea. Acolo era o Fecioară, pe nume Maria, logodită cu un bărbat pe nume Iosif, din familia lui David. Intrând îngerul la ea, i-a zis:

– Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei!

Văzându-l, Fecioara s-a îngrijorat și s-a gândit:

– Ce fel de închinare este aceasta?

Dar îngerul i-a zis:

– Nu te teme, Marie, că ai aflat har înaintea lui Dumnezeu! Iată, vei lua în pânțe și vei naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Iisus. Acesta va fi mare și Se va numi Fiul Celui Preaînalt. Domnul Dumnezeu Îi va da tronul lui David, strămoșul Său, și va împărăți peste casa lui Iacov, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit.

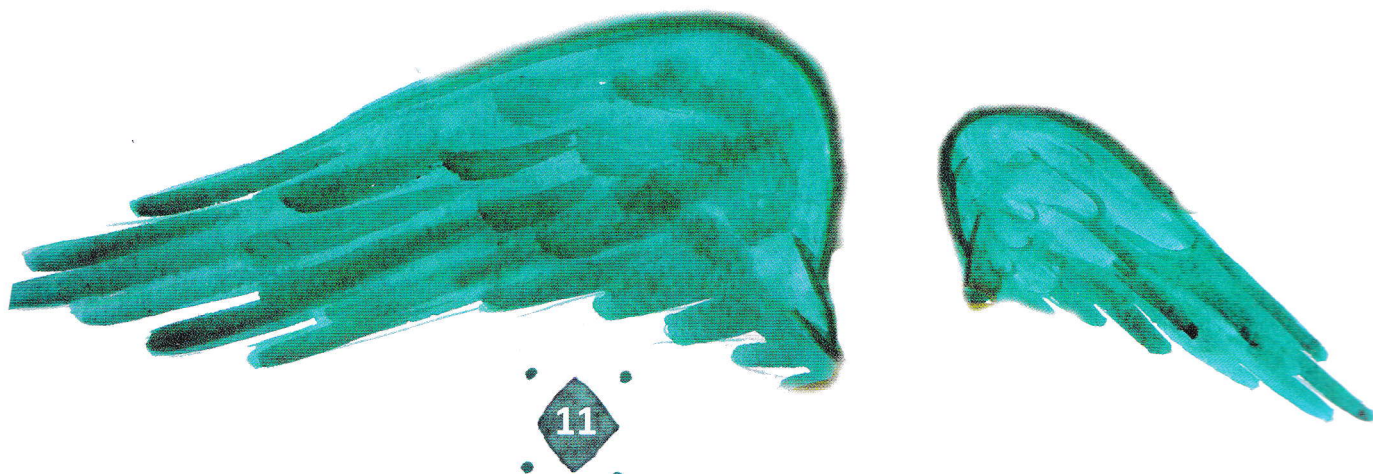
– Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat? a întrebat Maria.

– Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea, Sfântul Care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema. Iată, Elisabeta, ruda ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețe. Aceasta este a șasea lună pentru ea, deoarece la Dumnezeu nimic nu este cu neputință.

Maria i-a zis îngerului:

– Iată roaba Domnului! Să-mi fie după cuvântul tău!

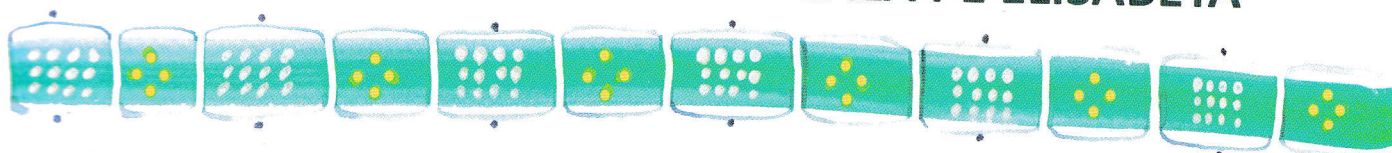
Atunci îngerul a plecat de la ea.

FECIOARA MARIA O VIZITEAZĂ PE ELISABETA

În acele zile, Maria s-a dus în grabă în ținutul muntos, unde era o cetate a seminției lui Iuda, a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, pruncul i-a săltat în pânțece și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt. Atunci a strigat cu mare glas:

– Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău! De unde am această cinste, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Iată, cum am auzit salutul tău, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Fericită este cea care a crezut că se vor împlini cele spuse de Domnul!

Maria i-a zis:

– Mărește sufletul meu pe Domnul, că s-a bucurat sufletul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, Care a căutat spre smerenia roabei Sale! Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile! Mi-a făcut mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui! Mila Lui în neam și în neam este spre cei care se tem de El! Și-a arătat puterea cu brațul Său, i-a risipit pe cei mândri în cugetul inimii lor, i-a coborât pe cei puternici de pe tronuri și i-a înălțat pe cei smeriți! Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară, deșerte. L-a sprijinit pe Israel, slujitorul Său, ca să-și aducă aminte de mila Sa, precum a spus părinților noștri, lui Avraam și seminției lui, în veac.

Maria a rămas împreună cu Elisabeta trei luni, apoi s-a întors la casa ei.

